

Lemviggruppen 2011 - Nyhedsbrev nr. 8 :

Så er vi kommet til Cameroun.....en lille udflugt - Ngong

- - - Det er lørdag den 29. oktober. Igen en fin morgen, hvor vi nyder roen efter nattens hundeslagsmål og hanens galen. Først på morgenen høres bøn fra minareter. Vi har i nat haft musebesøg i vores køkken. Så noget af det gamle brød har vi smidt ud.

I dag har vi fået aftalt at kirken vil sørge for en lille tur ud i området udenfor byen. Vi havde aftalt at vi skulle være klar kl. 09.00. - - Da klokken blev omkring 10.30 kom der endelig en minibus for at samle os op. Kirkens lokale præst (vores nabo) skulle vist have været med os, men der var simpelthen ikke plads til ham, så han gik hjem igen. Ezai sagde til os, at vi skulle have godt med vand med, så vi tog nogle ekstra dunke med.

Da chaufføren kom lige uden for porten stoppede han for at snakke, - vi var lidt bekymrede for hvad var det lige der skete her.....Efter yderligere 5-6 minutter kom den "rigtige" chauffør så, og satte sig til rattet. Den forrige var kun en medhjælper. På vej ud af byen følte vi rigtig at være kommet til Afrika. Indtil nu havde vi kun været i byområde, så mange nye indtryk fik vi på vej mod syd fra Garoua.

Vi krydsede floden Benua efter blot 3-4 km og kom ud i landet. Benua floden løber ud af Cameroun, gennem Nigeria og ud i Guineabugten. Snart så vi de hytter som de lokale bor i, - meget anderledes end i byen. De fleste har samlet sig i mindre landsbyer, - kun enkelte ligger helt alene. Vi fik et godt indtryk af området også. En del "bjergtoppe" er der i horisonten, og vi kørte hele tiden lidt opad. Der vokser en del træer rundt omkring, ligesom der er nogle græsarter hvor kærnerne bliver brugt til mad. Også elmast snor sig i området. Selve vejen er asfalteret, men med rigtig mange huller, så chaufføren måtte sno sig, og brugte hornet flittigt. Også flokke af kvæg så vi. Det er fulanerne der på den måde lever livet. De driver deres kvægflokke rundt i landområderne, og tjener derved til livets ophold. Hytterne er bygget af lerklinede sten, som regel runde og med siv som tag. Flere hytter er tit bygget tæt sammen, og uden om hytterne er der så bygget en mur. Sandsynligvis for at holde dyr og andet ude, - men også for at afmærke området.

Efter ca. 40 km. kørsel nåede vi en mindre by – Ngong -, hvor vi kom ud og fik strakt benene. De fleste fik købt noget koldt at drikke. En kold cola til ca. 5,- danske kroner er utrolig god midt i middagsheden.

Chaufføren kørte os til en lokal kirke. Det troede vi i hvert tilfælde, men det viste sig hurtigt, at det var ikke der vi skulle ind. Vi mødte én af evangelisterne, Eli hedder han. Han kørte foran os ud i området på sin knallert. Minibussen skulle så forsøge at følge efter. Vejene blev mere og mere smalle og noget ujævne, - absolut ikke egnet til bilkørsel. Vi steg ud af bilen og gik så..... ud i bushen. Vi er rigtig kommet til Afrika. Vi gik i en lang række, - børn og voksne kikkede efter os, - og vi kikkede efter dem og deres gøremål. Undervejs så vi flere ukendte blomster, - rigtig farverige og flotte. I flere af "gårdene" lå der mange forskellige frugter/afgrøder til soltørring. Efter en gåtur på vel en lille kilometer i bushen kom vi frem til en lille ny kirke.

Kirken var tilsyneladende ikke helt færdig, - men den er taget i brug. I den ene ende er indrettet et par klasseværelser hvor der i den ene kun er plads til 5-6 borde med bænke. En lille tavle er der også, - så den bruges som skolelokale. I den anden ende også et par mindre lokaler, dog uden møbler. I midten af huset et rum som godt kan bruges til kirkerum. Efterfølgende inviterede Eli os over for at vi skulle se hans hus. Spændende planter og blomster så vi også her. Bl.a. en plante med blodrøde blomster, hvoraf de bl.a. laver altervin. På pladsen foran huset lå flere slags nødder, majs og andre frugter til tørre. Vi fik foræret en lille pose jordnødder.

Vi mødte Eli's kone og nogle af deres 7 børn. Eli fortalte at han har været her i ca. 10 år. Der er ca. 2000 kristne i området, og ca. 700 tilhører denne kirke. Efter lidt snak gik vi tilbage til bilen for at køre tilbage til Garoua. På et sted i landsbyen så vi store sække med jordnødder, - beregnet til salg i det sydlige Cameroun.

Tilbageturen var lige så spændende som udturen. Pludseligholdt chaufføren ind til siden og kørte til en landsbykirke. Lige foran os lå den gamle kirke som var på vej til at blive revet ned. Vi fik et godt indtryk af, hvordan den havde set ud. Ved siden af ligger så den nye kirke. Væggene er ikke pudsede endnu, - vinduer er der ikke kommet i endnu og gulvene er sandgulve. Prædikestol var der i bogstaveligste forstand (en smuk særpræget stol), alterparti, nadverbord og et bord til dåbsfad. Stoleraderne er af sten, - næsten lige så rare at sidde på som træstolene i Garoua kirke. Orgel er der ikke, men 3 trommer er der, og et rytmeinstrument. Ved udgangen et kar med vand, så folk der er til gudstjeneste kan gå hen og få sig en slurk på vej ind eller ud. Efter lidt snak med den lokale præst og hans assistent kørte vi videre. Lige før byen holdt vi ind til flodbredden - Benoua. Her sidder lokale kvinder og sælger deres fisk, og lidt længere fremme så vi en lokal fisker forsøge sig med fiskeri. Primitivt ser det ud, men det ser ud til at fungere. Et rigtig hyggeligt lille sted ned til floden, - og rigtig varm.

Da vi krydsede floden så vi et par flodheste som nød livet, ligesom vi så én af de slanger som vi hele tiden skal passe på.....

Vi kom tilbage til vore huse/værelser en smule trætte, men med mange nye spændende indtryk fra Cameroun. - - Og så er der frokost og siesta.....

Hilsen fra Cameroun

kg/